

ת"פ 29027/06/19 - מדינת ישראל נגד פלוני

בית משפט השלום בירושלים

ת"פ 29027-06-19 מדינת ישראל נ' פלוני (אחר/נוסף)

בפני
בעניין: כבוד השופט ארנון איתן
מדינת ישראל

המאשימה

נגד
פלוני

הנאשם

גזר דין

מבוא:

1. הנאשם הודה במסגרת הסדר טעון בכתב אישום מתוקן המייחס לו עבירה של תקיפה סתם בת זוג עפ"י סעיף 382(ב1) לחוק העונשין, תשל"ז - 1977 (להלן "**חוק העונשין**") -שתי עבירות. איומים לפי סעיף 192 לחוק העונשין, ועבירה של היזק לרכוש במזיד לפי סעיף 452 לחוק העונשין. סוכם כי בטרם תישמע פרשת העונש יוגש תסקיר מבחן בעניינו של הנאשם, והצדדים יטענו לעונש באופן חופשי לעונש.
2. עפ"י המתואר בכתב האישום, ביום 9.6.19, בדירה אותה שכרו לחופשה, קילל הנאשם את המתלוננת ואמר לה כי ירצח אותה. כאשר שאלה המתלוננת את הנאשם מדוע הוא מאיים עליה תפס הנאשם את המתלוננת בשערה, והכה אותה בראשה. הנאשם השכיבה על מיטתה והשליך לעברה חפצים. לאחר מכן יצא הנאשם מהדירה עם ילדיו, אז נעלה המתלוננת את דלת הדירה. בהמשך, הנאשם דרש מהמתלוננת לפתוח את הדלת ומשסירבה לעשות כן, שבר את הצילינדר ונכנס לדירה. בינתיים ברחו המתלוננת לגג המבנה ונעלה את דלת הגג. משם התקשרה המתלוננת למשטרה והנאשם עזב את המקום.
3. באישום השני תואר כי 4 חודשים עובר לאותו מועד, בבית בני הזוג, נכנס הנאשם לחדר וראה את המתלוננת מתעסקת עם הטלפון הנייד שלה. הנאשם לקח את הטלפון מידיה. המתלוננת שאלה מדוע הוא עושה כן, אז הטיח הנאשם את הטלפון בראשה של המתלוננת. כשניסתה המתלוננת להרחיק ממנה את הנאשם משך הנאשם את הנאשמת בשערותיה ולאחר מכן בעט בה בבטנה.

רקע פלילי קודם

4. בעברו של הנאשם 2 הרשעות קודמות שאינן דומות שהתיישנו.

תסקיר שירות המבחן

עמוד 1

5. ביום 23.1.20 הוגש תסקיר שירות המבחן. אביא מתוכנו בתמצית.
6. הנאשם כבן 42, פרוד ומצוי בהליכי גירושין מאשתו. (בני הזוג התגרשו פעמיים בעבר וכעת נמצאים בהליכי גירושין זו פעם שלישית). בין לבין נישא הנאשם לאישה אחרת אשר גם ממנה התגרש. הנאשם אב ל-3 ילדים שנולדו לו מהמתלוננת. עוסק כעצמאי בהובלת כלי-רכב. משפחת המוצא של הנאשם תוארה כמשפחה נורמטיבית ותומכת. תואר כי בהיותו בן 16 נאלץ הנאשם לעזוב את לימודיו ולעבוד לפרנסת משפחתו בשל פציעתו של אביו והתדרדרותה הכלכלית של המשפחה.
7. את הקשר עם המתלוננת תיאר הנאשם כקשר תלתי וקונפליקטואלי. הנאשם טען שהמתלוננת הייתה דורשת ממנו דרישות רבות וכאשר סירב להיענות לה הגיבה כלפיו בתוקפנות ובאלימות. הנאשם חש שבשל כך היה מתרצה לכל משובותיה. עוד תיאר את המתלוננת כאובססיבית וקנאית כלפיו. בין היתר טען שבעת כעסה הגישה נגדו תלונות שווא במשטרה שנסגרו לאחר מכן. חרף התיאורים האמורים הביע הנאשם את אהבתו כלפיה ורצונו לשקם את יחסיו עמה.
8. שירות המבחן התקשה לנהל שיחה עם המתלוננת הן בשל כשלים טכניים והן בשל חוסר שיתוף פעולה מצדה. בשיחה טלפונית שהתקיימה במהלך הליכי הפיקוח (בחודש נובמבר 2019) תיארה המתלוננת שהיא מתגוררת בבניין שבבעלות משפחת הנאשם, אך אין לה קשר עמם. המתלוננת הביעה חשש מהם ומהנאשם.
9. שירות המבחן התרשם מקשר תלתי וקונפליקטואלי המתנהל בין בני הזוג, אשר בו מצד אחד חשדנות וקנאה ומאידך קושי בנפרדות. הנאשם תואר כבעל חשיבה נוקשה וצורך בשליטה, וכרוכשני כלפי המתלוננת.
10. על פיהם כשל הנאשם מלהבין את הבעייתיות הרבה שבתפיסותיו כלפי הזוגיות עם המתלוננת, ועל כן לא שולב בהליך טיפולי. הנאשם נקט בגישה קורבנית ומטשטשת. הוא הסביר שהמתלוננת משקרת ומדובר בתלונת שווא. הנאשם תיאר שהמתלוננת ניסתה למנוע ממנו לבקר את הוריו ולכן החביאה לו את מפתחות הרכב ובחפשו אותם השליך חפצים. עוד טען שהמתלוננת היא שהתפרצה כלפיו וכאשר נעלה את הדלת לא נותרה לו ברירה אלא לפרוץ אותה. עוד שלל פגיעה במתלוננת בעבר.
11. גם בהתייחס לעברו הפלילי התייחס הנאשם באופן מצמצם ונראה כי הוא מתקשה ליטול אחריות למעשיו.
12. שירות המבחן התרשם מצד אחד מכוחותיו הדלים של הנאשם ומחוסר בשלותו, ומצד שני מכך שהוא בעל כוחות תפקוד תקינים, תפיסת עולם ערכית והוא אינו מעורב בחברה שולית. בגורמי הסיכון צוינו היחסים האימפולסיביים והתלתיים שבני הזוג מנהלים, חוסר נטילת אחריות מצד הנאשם ודפוסי חשיבה נוקשים. בגורמי הסיכון צוינו תפקוד תקין, נטילת האחריות כלפי משפחתו ואורח חיים שומר חוק בדרך כלל. עוד צוין שחשיפת הנאשם להליך הפלילי היוותה עבורו גורם מרתיע ביותר אשר יכול וימנע הישנות העבירות בעתיד.
13. כאמור, שירות המבחן לא בא בהמלצה טיפולית בעניינו של הנאשם. עם זאת, צוין שהטלת עונש מאסר בפועל על הנאשם יכול ויפגע בו מאוד ויגרום לו לזעזוע ממשי באופן שיקשה על שיקומו בהמשך. לאור האמור הומלץ שלא להשית עונש מאסר בפועל אלא בדרך של עבודות שירות.
14. ביום 18.5.20 הוגשה חוות דעת מאת הממונה על עבודות השירות, על פיה הנאשם נמצא כשיר לביצוע

עונש מאסר על דרך זו.

תמצית טיעוני הצדדים:

15. בטיעוניה לעונש הפנתה המאשימה לחומרת המעשים כעולה מכתב האישום. באישום הראשון תואר שהנאשם איים על חייה של המתלוננת, תפס אותה בשערה והכה אותה, זרק אותה על המיטה וזרק עליה חפצים. בנוסף שבר את דלת הדירה, והמתלוננת נאלצה לברוח- לנעול את דלת הגג ולהתקשר למשטרה. באישום השני צוין, כי הנאשם חטף מהמתלוננת את הטלפון הנייד שלה, הכה אותה באמצעותו, תפס בשיערה, משך אותה מהמיטה ובעט בבטנה. צוין, כי הנאשם נהג בבריונות כלפי המתלוננת, פגע בשלמות גופה ובשלטון החוק. המאשימה הפנתה לתסקיר המבחן ולכך שהנאשם לא נטל אחריות וביטא גישה קורבנית. בהתייחס למתחם הענישה צוין, כי הינו החל ממאסר למשך 6 חודשים ועד 18 חודשים, לכל אחד מהאישומים. נוכח העובדה שבני הזוג טרם התגרשו, ובמטרה למנוע מהנאשם לשוב על מעשיו, עתרה המאשימה להטיל על הנאשם 12 חודשים מאסר בפועל, מאסר על תנאי, פיצוי למתלוננת וחתימה על התחייבות.
16. ההגנה ציינה בטיעוניה כי בני הזוג שבו לחיים משותפים ושיקמו את יחסיהם. הסנגור טען שהשתתף עונש מאסר על הנאשם יפגע חמורות במשפחתו שכן הנאשם הוא מפרנס יחיד של משפחתו. הסנגור ציין כי הנאשם הקריב עצמו למען אשתו ועשה ניסיונות לרצותה. על פיו יש לקבוע את עונשו של הנאשם למשך 2 חודשי עבודות שירות, ובייחוד נוכח תקופת החירום בה אנו מצויים.
17. הנאשם בסיום הדגיש כי הוא נוטל אחריות על המעשים וביקש לסיים את ההליך המתנהל בעניינו.

מתחם העונש ההולם:

18. בנסיבות התיק דנן ניתן לראות את העבירות בהן הורשע הנאשם במסגרת אירוע אחד בגינו יש לקבוע מתחם עונש הולם אחד. המדובר בשני אירועים שהתרחשו בתוך פרק זמן של כארבעה חודשים בנסיבות דומות, בין הנאשם לבין המתלוננת, כאשר הערך החברתי המוגן הינו זהה. לפיכך, אקבע מתחם אחד, המביא לידי ביטוי את העובדה שמדובר בשני אירועים ומספר עבירות. (ע"פ 4910/13 ג'אבר נ' מדינת ישראל (29.10.14)).
19. בבואו לגזור את עונשו של נאשם על בית המשפט לקבוע את מתחם העונש הראוי לאורו של עקרון ההלימה, בו משוקלל הערך החברתי שנפגע, מידת הפגיעה, הנסיבות הקשורות בביצוע העבירה ומדיניות הענישה הנוהגת (תיקון 113 לחוק העונשין, סעיף 40 לחוק).
20. מעשי הנאשם פגעו בערך החברתי של זכותו האינהרנטית של כל אדם לשמירה על בטחונו האישי ועל גופו, ובפרט בזכותן של נשים לחוש מוגנות בביתן-מבצרן.
21. בית המשפט עמד רבות על חומרתן הרבה של עבירות אלימות במשפחה. בפסיקת בית המשפט העליון נקבע כי מעשים אלו נתפסים כבעלי חומרה מיוחדת במערכת האיסורים הפליליים, שכן הציפיה האנושית הטבעית היא שבתוך משפחה ישררו יחסי הרמוניה וכבוד. כאשר יחס זה מופר, הוא נוגד את חוש הצדק האנושי.

עוד נקבע כי במערכת יחסים אלימה במשפחה, נעשה שימוש לרעה בכוחו של החזק למול החלש. חולשה זו מקבלת משנה תוקף משום שנגישותם של נפגעי העבירה לרשויות אכיפת החוק, לרוב קטינים או בת זוג, היא עניין טעון, מורכב וקשה, ולרוב מלווה באימה רבה. עוד צוין כי לא אחת נעשה שימוש לרעה ברצון הנפגע לשמור על שלמות המשפחה וכן בתלותו הרבה של הנפגע בפוגע, מבחינה כלכלית ורגשית. בנסיבות האמורות קבע בית המשפט כי חלה חובה יתרה להגן על קורבנות האלימות, שהם על פי רוב חסרי ישע, ומכאן אף נדרשת החמרה בענישה בעבירות אלה. ראו: ע"פ 6758/07 **פלוני נ' מדינת ישראל** (11.10.07).

22. עוד נקבע בפסיקה כי נגע האלימות במשפחה פוגע בשלום הציבור ובערכים יסודיים של החברה בישראל, ועל בית-המשפט מוטלת החובה להוקיע מעשים אלו בדרך של ענישה משמעותית, אשר תעביר מסר שיפוטי חד וברור לעברייני האלימות במשפחה. ראו: רע"פ 7513/12 **בלאל מרעי נ' מדינת ישראל** (22.10.12). בעניין זה נקבע כי "לא די ברטוריקה מרתיעה המוקיעה את עבירות האלימות במשפחה, ויש לגבות את האמירות החשובות שבפסקי הדין בענישה הולמת". ע"פ 792/10 **מדינת ישראל נ' פלוני** (14.02.11).

23. עוד קבע בית המשפט העליון כי העונש בגין עבירות אלימות יהיה על דרך הכלל כליאה מאחורי סורג ובריח, וככל שיעצם מעשה האלימות כן תארך תקופת המאסר. ראו: ע"פ 8314/03 **רג'אח שיהד בן עווד נ' מדינת ישראל** (7.6.05).

24. באשר למתחם הענישה ההולם, הרי שבאופן טבעי מתחם הענישה בעבירות אלימות במשפחה מתפרש על פני מנעד טווח רחב, המשתנה בכל מקרה ומקרה בהתאם לנסיבות העבירה, חומרתה, תכיפותה ועוד.

ברע"פ 11/15 **פלוני נ' מדינת ישראל** (20.01.15) אישר בית המשפט העליון את פסק דינו של בית משפט השלום בו הוטלו על נאשם בשני אירועי אלימות (תקיפת סתם ותקיפה חבלנית) ואיומים כנגד אשתו 7 חודשי מאסר בפועל ומאסר מותנה. צוין שחלק מהשיקולים שנשקלו לחומרה הם חוסר נטילת אחריות מצד הנאשם והיעדר אופן טיפולי.

בעפ"ג 24970-08-12 **עופר הרשקוביץ נ' מדינת ישראל** (11.11.12) אושר פסק דינו של בית משפט השלום אשר הטיל על נאשם 8 חודשי מאסר בפועל בתוספת ענישה נלווית בגין כך שבאחד הימים דחף את אשתו בעודה מחזיקה בידיה את בתם השנתיים וחצי, גרר אותה לאמבטיה, משך בשערות ראשה, היכה אותה בראשה עם ידיו וירק עליה.

בת"פ 54379-01-17 **מדינת ישראל נ' פלוני** (28.03.17), אשר נסיבותיו זהות כמעט במדויק למקרה שלפני, נגזרו על נאשם 3 חודשי מאסר בפועל ועונשים נלווים.

עם זאת, במקרים מתאימים נמצא שבמסגרת השיקולים הראויים ניתן להטיל על הנאשם עונש מאסר שיבוצע בעבודות שירות. ראו לדוגמה: ת"פ 2196-11-11 **מדינת ישראל נ' הרצל ספיאשווילי** (23.02.15) בו נגזרו על הנאשם 6 חודשי מאסר שירוצו בעבודות שירות, כאשר באותו המקרה אף נוספה עבירת תקיפה כלפי אחר, אך נוכח נסיבותיו של הנאשם הוחלט על מאסר באופן זה. כך גם בת"פ 39535-01-13 **מדינת ישראל נ' פלוני** (28.12.14).

25. נראה כי מתחם הענישה ההולם בגין עבירות איומים עומד לרוב על מאסר מותנה וצו של"צ כאשר

המדובר באירוע איומים בודד ללא עבירות נלוות (ראו לדוגמה ת"פ 43163-02-18 **מדינת ישראל נ' פלוני** (12.12.18)), ומספר מועט של חודשי מאסר בפועל ועד לשנת מאסר כאשר נלוות לאיומים עבירות תקיפת סתם או כשהמדובר באיומים חמורים (ראו לדוגמה: עפ"ג 3328-05-15 **פלוני נגד מדינת ישראל** (6.9.15); עפ"ג 5601-09-17 **אמנד אגרוף נ' מדינת ישראל** (09.04.18); עפ"ג (מרכז) 1079-04-14 **נגוסה יטזב נ' מדינת ישראל** (17.6.14); רע"פ 9704/06 **גרמן סלונים נ' מדינת ישראל** (28.11.06) ועוד).

26. עסקין בשני אירועים, כאשר באישום הראשון ומסיבה שאינה ברורה, החל הנאשם לקלל את המתלוננת תוך שהוא מפנה כלפיה איום ממשי לפגיעה בחייה. תכף לאחר מכן, החל הנאשם להכותה בראשה ולמשוך בשערה. בהמשך השליכה על המיטה וזרק עליה חפצים. לאחר שיצא מהדירה השכורה, נעלה המתלוננת את דלת הדירה וסירבה להכניסו חזרה. הנאשם שבר את צילינדר הדלת נכנס לדירה, והמתלוננת ברחה לגג הבית ונעלה את דלת הגג. אירוע נוסף התרחש כארבעה חודשים קודם לכן, עת היכה הנאשם את המתלוננת בראשה באמצעות הטלפון הנייד שברשותה.

27. בהתאם לתיקון 113 לחוק העונשין (סעיף 40 יג'), סבורני כי מתחם העונש ההולם ביחס לכלל האירועים הינו החל ממאסר למשך מספר חודשים שיכול וירוצה על דרך עבודות השירות ועד ל-12 חודשי מאסר בפועל לצד ענישה נלווית.

28. במקרה דנן, לא קיימים שיקולים אשר מצדיקים סטייה מהמתחם, לחומרה או לקולא.

גזירת העונש המתאים לנאשם:

29. בגזירת העונש המתאים לנאשם, בגדרי מתחם העונש ההולם, יש להתחשב בנסיבות שאינן קשורות בביצוע העבירה (סעיף 40 יא'). הנאשם כבן 42 אב לשלושה ילדים בטווח הגילאים 6-14. הנאשם נטל אחריות על מעשיו בבית המשפט, גם במסגרת פרשת העונש, אם כי בשירות המבחן התקשה לקחת אחריות וביטא גישה קורבנית. הבאתי בחשבון את עמדת שרות המבחן באשר לקשר הזוגי המורכב שבין הנאשם למתלוננת, לכך שהנאשם הגיע לפגישות מעקב פרטניות בשירות המבחן, אם כי לא שולב בהליך טיפולי מתאים בהעדר התאמה. לנאשם עבר פלילי הכולל שתי עבירות שאינן ממך העניין ואלו התיישנו. בנוסף, לא נפתחו כנגדו תיקים חדשים. לקחתי בחשבון את גורמי הסיכוי עליהם עומד שרות המבחן, לכך שהמדובר באדם אשר מתפקד במהלך השנים באופן תקין, ללא מעורבות שולית ופלילית, המבטא אחריות כלפי משפחתו. בנוסף הבאתי בחשבון את תקופת המעצר בה שהה במסגרת תיק זה (כ-15 יום), והשפעתה עליו כעולה מתסקיר המבחן, וכן את עמדתו של שרות המבחן באשר להשלכותיו של עונש מאסר בפועל - ככל וזה יוטל עליו.

30. באיזון בין מכלול השיקולים החלטתי להטיל על הנאשם את העונשים הבאים:

א. 4.5 חודשי מאסר שירוצו על דרך עבודות השירות. תחילת עבודות בהתאם לעדכון שישלח על ידי הממונה על עבודות השירות עד ליום 1.11.2020.

- ב. 5 חודשי מאסר וזאת על תנאי, שלא יעבור הנאשם במשך 3 שנים כל עבירת אלימות כלפי בת זוג.
- ג. 2 חודשי מאסר וזאת על תנאי, שלא יעבור הנאשם במשך 3 שנים כל עבירת אלימות, לרבות איומים, או היזק לרכוש.
- ד. קנס בסך 1,000 ₪ או 5 ימים מאסר תמורתו. הקנס ישולם עד ליום 15.12.2020. ניתן לקזז את הקנס מסכום ההפקדה שבמסגרת הליכי המ"ת 29042-06-19, ואת היתרה להשיב לנאשם, וזאת בכפוף לכל דין.
- ה. התחייבות בסך 3,500 ₪ להימנע מביצוע עבירות אלימות וזאת למשך שנתיים מהיום.

זכות ערעור לבית המשפט המחוזי בתוך 45 ימים.

המזכירות תעביר העתק ההחלטה לממונה על עבודות השירות.

ניתן היום, כ"ח אלול תש"פ, 17 ספטמבר 2020, בנוכחות המאשימה הנאשם ובא כוחו.